MOLITVE I

PISME

KORIZMENE, USKRŠNJE I DUHOVSKE

IZ VELIKE SLAVE BOŽIJE

Dozvolom Bačke duhovne oblasti u Subotici
br. 777.

1936

IZDANJE MATICE SUBOTIČKE

Svake se godine najmanje jedamput ispovidi i o Uskrsu pričesti!
(Crkv. zapovid)

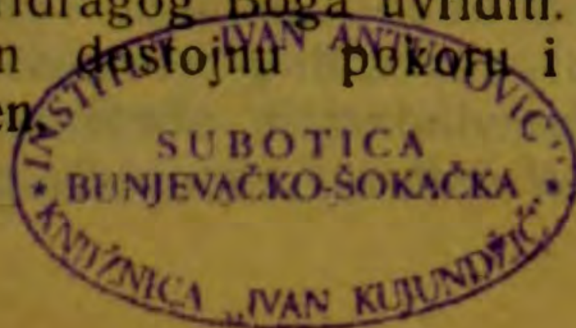
Ispovidne molitve

Prije ispovidi: Molim vas, oče duhovni, dajte mi vaš sveti blagoslov, da se mogu čisto i pravo ispovidíti.

Ispovidam se Bogu svemogućemu i vama, oče duhovni, koji sidite na Božijem mistu. Ja sam bio na ispovidi... Od onog doba sam Boga ovim grisima uvridio:

Sada se ispovidi. Zatim reci pokajanje:

Kajem se za sve grihe moje, male i velike, znane i neznane, ne kajem se samo zato što sam raj izgubio, pakao zadobio, već se kajem, što sam pridragoga Boga uvridio. Obećajem odsele da volim prije umriti, nego pridragog Boga uvriditi. Zato molim i prosim dostojnu pokoru i sveto odrišenje. Amen.

Skupi grihe u pamet

Najprvo se spomeni kada i kako si se poslidnji put ispovidio? Jesi li dobro skupio grihe u pamet, nisi li štogod izostavio nehotice ili može bit baš svojevoljno zbog stida ili bojazni? Jesi li imao iskrenu odluku dosadašnji grih ostaviti? Jesi li izvršio pokoru?

Zatim pomisli šta si sagrišio?

Proti prvoj zapovidi Božijoj griši: onaj, ko viruje u kakvu vračku, san ili gatanje, ili druge nauči na to ko se tuži na Boga u nevolji, ko propusti svoje molitve, ko se svetim stvarima i slugama Božjim ruga, o njima ružno pripovida; ko pristaje uz ljude, koji su proti vire. I kaži koliko puta.

Proti drugoj zapovidi Božijoj: grih je psovati Boga, Isusa, Božić, Svece „Ko te stvorio," „Ko te smislio," „posvetio," krst, zakon, viru, ili druge svete stvari. Veći je grih to sramotski zapsivati, nego samo spomenuti; griši, ko uzalud spominje ime Božije, ko se uzalud ili za grih zakune; ko kune sebe il drugog, ili ko svoj zavit ili zakletvu pogazi. Kaži koliko puta?

Proti trećoj zapovidi: griši ko u nedilju, il zapovidnu svetkovinu radi, ili ju grišnim vladanjem obeščasti.

Proti četvrtoj zapovidi: griše mladi, ako

ne poštivaju svoje starije, ako ih u starosti i bolesti ne dvore, ili im zlo žele. — A stariji griše, ako im dica ne žive po zakonu Božijem, idu u rđavo društvo, ako u kući trpe rđavih riči, ili sami zao primer dadu, ako dičiji grih ne karaju; ako svoju dicu il pogodnike ne šalju na misu il na ispovid.

Proti petoj zapovidi Božijoj: „Ne ubi." griši onaj: ko drugog ubije, udari, svađa se, ko je u omrazi, na drugog se ljuti, rasrdi, kune, ruga se i ismijava.

Proti šestoj i devetoj zapovidi griši onaj: ko sramotski govori, piva, pripovida ili rado sluša; ko sramotno mišljenje ne izbaci iz glave; ko šta nepošteno gleda; ko bludnost uradi od naravi sam ili s drugim. Grih je ići na divan ili siditi. Griši ko to želi, traži i ne biži od tog. Smrtno griši, ko ne živi u ženidbenom stanju po naredbi Božijoj vračajući ili čuvajući se ili ma kako zamet zapričujući. Griši, ko drugog na grih poželi ili napastuje. Jesi li grišio sam, ili s drugim? Je li bilo nevinčano čeljade? Rod? ili možda živina, s kim si grišio?

Proti sedmoj i desetoj zapovidi griši: onaj ko krade, il drugog privari u novcu il u trgovini; drugom štetu il nepravdu učini; ko ne popravi, što mu štete nanio.

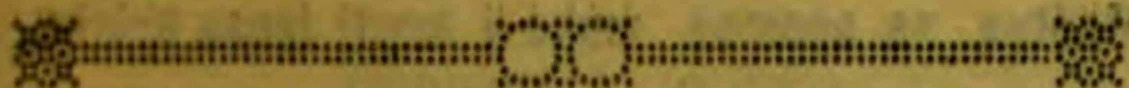
Ko veću kamatu uzima od zakonite. — Isto tako griši, ako je samo htio i u srcu na to pristao. Koliko puta?

Proti osmoj zapovidi griši: ko na drugog krivo svidoči, laže; potvori ričju il u mišljenju; drugog kudi, ogovara, za drugim divani; u tuđoj kući grih zametne; drugom se ruga; ili tako šta rado sluša. Koliko puta?

Proti prvoj i drugoj zapovidi crkvenoj griši: onaj, ko nediljom ili zapovidnom svetkovinom ne sluša pobožno cilu misu od svoje krivice. Dakle: ko zanemari misu, ko pod misom divani, ko se od svoje krivice zakasni ili prije svršetka izađe. Smrtno sagriši, ko se misto mise šeta. Koliko puta?

Proti trećoj zapovidi griši: ko post ne obdržava, *a proti četvrtoj*: onaj, ko se oko Uskrsa dostojno ne ispovidi i pričesti. *Proti petoj:* ko se u Adventu il u Korizmi svirkom veseli.

Griši još, ko se hvali il ko je ohol, ili tašt na bogatstvo ili skupo ruvo; ko se pripije, il drugog opije; ko je tvrdog srca na uboge, ili ko nerazložno svoje dobro troši na skupu nošnju, svilu ili kumašu, ko drugom plaću ukine; griši, ko se brez posla linčari, ili bi mogao učiniti šta za dušu pa neće.

Molitva za vrime sv. korizme.

Svemogući i vikovičnji Bože, Oče svakog milosrđa, koli rado praštaš grišnicima koji se prid tobom ponizuju i čine pokoru, da ublaže tvoju srdžbu i da pomrse tvoje zloće. Evo nas pripravnih da kriposno i pokorno uložimo sve dane svete korizme na izgled tvog milostivog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, neoskvrnjenoga Jaganjca, koji nas je u svojoj prikomirnoj ljubavi htio svojim primerom priteći posvećujuć svojim svetim postom ono četrdeset dana prije gorke muke i smrti koju je veledušno za naše spasenje pritrpio.

No ti nas, Bože, prosvitli, pokripi i sokoli da vrime tebi prijatno, a nama spasonosno ne pritvorimo u dane naše vičnje osude. Daj da budemo dostojni slaviti uspomenu najvećih otajstava našega otkupljenja i slavnu svetkovinu Isusovog uskrsnuća, da i mi po tvojoj svetoj milosti uskrsnemo na duhovni život, koji je početak neumrlog života kojega ćemo uživati u tvojoj rajskoj slavi Amen.

(Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu.)

Molitva na spomen muke i smrti Isusa Krista.

(Od sv. Augustina)

Gospodine moj Isuse Kriste, da spasiš svit i da nas izbaviš od pakla htio si da se rodiš među nama podvrgnut mukama i smrti; htio si da budeš odbačen i progonjen od čivuta, izdan od Jude, učenika svoga, i to svetogrdnim poljupcem. Htio si da budeš poput krotkoga i nevinoga jaganjca vezan užetima i porugljivo povlačen po sudovima Ane, Kajfe, Pilata i Iruda; htio si da te izbičuju i okrune trnjem, da te čuškaju, popljuju, za ruglo prikriju tvoje božansko lice, da te ponište na nebrojene načine, obruže i sramotno izgrde. Na poslitku hti da ti skinu odilo tvoje i da te pribiju na križ među dva zloglasna razbojnika, da te napajaju žuči i sirćetom. Kopljem proboden htio si da završiš veliko dilo našeg otkupljenja.

Da, primilosrdni moj Otkupitelju, za svetolike i tako okrutne muke što si ih pritrpio iz ljubavi spram mene i koje ja iako nevridan razmatram, za sveti križ i prigorku smrt izbavi me od muka paklenih i dostoj se primiti me u raj, kamo si primio i skrušena razbojnika, s tobom raspetoga, Isuse moj, što no s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ Bog kroz sve vike vikova. Amen. (300 dana oprosta.)

PUT KRIŽA

Pripravna molitva. O muci Isusovoj grišni; se spominjimo;
S Marijom tužnom majkom na žalost se pridajmo.
Svi tugujuć gorko plačuć i uzdišuć
Na put križu pođimo.

I. postaja

Na smrt biše osuđen, Gospodin života.
Da tebe, o grišniče, oslobodi pakla.
Kralj nebeski za nas grišne krv proliti
I na križu hti umriti.

II postaja

Na prisvetom ramenu teški križ hti nositi,
Po njemu našoj duši spasenje zadobiti.
O, grišniče, zbaci grihe, nemoj više
Boga tvoga propeti.

III postaja

Od priteških muka On sav u tilu oslabi
I pod teškim križem licem na zemlju pada.
Ne žale ga već ga muče i bijući
Pristrašno pogrđuju.

IV postaja

Isusova još muka onda biše najveća,
Kad videć majku svoju primi rane na srcu,

A Marija videć' Sina izmučena
Od žalosti umire.

V postaja

Videć to ubojice, da je Isus oslabio,
Od priteškoga truda križ nositi nij' mogao.
Tada Šimuna sililiše, da pomogne
Križ nositi Isusu.

VI postaja

Kada mu ranjeni obraz vidi Veronika,
Tad u srcu tugujuć' maramu je pružila.
Isus tada lica svoga, otrvši ga,
Njoj priliku ostavi.

VII postaja

Drugi put kad na zemlju pade, mili Isus naš,
Pavši na sveto lice krv mu obli sav obraz;
Sveto lice gorko viče: o grišniče,
Od zla oslobodi me.

VIII postaja

Jeruzalemske kćeri, koje njega sliđahu,
Mudro razgovori sve, kad ga oplakivahu:
„Ne plačite vrhu mene, već vrhu vas
I vrhu vaše dice."

IX Postaja

Treći put što na zemlju mili Isus sad pade,

Onaj jest uzrok tomu, koji u grih upadne.
Ah ne mori, nit' zlo tvori, niti spori
Muke tvog Spasitelja.

X postaja

Kada s tila slavnoga odiću mu skidahu,
Isusove sve rane većma tad ponavljahu,
Jer krv teče, rane većma sveto tilo,
Strašno tad izmučiše.

XI postaja

Kada prisveto tilo na križu prikivahu,
I nemilo sve tilo strašno tu propinjahu,
Srce drhće, svud krv teče, još ljubeć te
Za tebe umrit hoće.

XII postaja

Visi Isus već propet, za nas sada na križu,
Želeć tebe obgrlit, grišniče, tu na svitu,
Tugujući i cvileći, tebe želeć
Od zla osloboditi.

XIII postaja

Od žalosti prisveta, Majka jur tugujući,
Kada vidi Sinka svoga veće umirući,
Obraz ljubi, njega moli, da grišnikom
Opačine oprosti.

XIV postaja

Sviju muka najveća biše onda Marije,
Kada u grob Isusa, metnule su žudije,
Ona plače, tužno viče, da joj blago
Isus u grob se meće.

Prid oltarom

Za nas propet, Isuse, nama svima smi-
luj se,
Za priteške sve muke od nas ne oglu-
ši se,
Da sve tuge, strašne muke i trpljenje,
Nam bude na spasenje.

Posli zaključne molitve

U tebe virujemo i na kolina padamo,
Rad velike dobrote tebi hvalu dajemo.
Tužnim glasom tvoju muku oplakujuć
Blagoslov tvoj čekamo.

KORIZMENE PISME

(c) **1.**

1. **Evo pod križ smo došli,** — poklon'mo se srcem svi, — pravovirni. — Svi na zemlju klecajmo, — kajuć ruke sklapajmo, — vapijući.

2. Klanjam ti se križ prisvet, — na teb' bi Isus propet — za grišnike; — čudno šireći ruke, — željeć grlit sve puke, — Janje Božje.

3. Klanjam ti se Jaganjče, koj' odnimaš grihe sve, — o, na križu! — u srid srca svakoga — čini sliku svetoga — križa tvoga.

4. Križu sveti za sva sad, — kad ja stanem umirat, — pomozi me! — O, prati me do groba, — sjaj vrhu tila moga — uvik. Amen.

2. (*a*)

1. **Svi kršćani plačite,** — gorke suze ronite, — grihe sve proplačite, — koj' Isusa ljubite.

2. Nema milosrdnosti, — niti prave žalosti, — ko s' tebi ne smiluje, — na križ propet Isuse.

3. Još svetog tila rane — i modrice krvave, — vidi ter ne tuguje, — u tebe ne viruje.

4. Sve pećine pucaju, — sunce, misec tuguju, — sva stvorenja plaše se, — sam grišnik ne brine se.

5. Probudi se ter plači, — grihe gorko oplači, jer Sin Božji jest bio, — koj za tebe je umro.

6. Od kamena ja tvrđi — bio jesam još gori, — ispovidam iz srca — radi milog Isusa.

7. Molim, da svaka gledaš, — muke tvoje pogledaš, — da si za me trpio, — koj sam te uvridio.

8. Ne dopusti, da na kvar — bude nami ovaj dar — i krvi prolivanje — već bude na spasenje.

9. Zato ti ljubav tvoju, — potvrdi viru moju, — da virujuć u tebe — spašen budem kod tebe.

3. (c)

1. **Evo Isusa tilo** — što je muke podnelo — i na križ bi propeto. — Ovdi je i krv rumena -- za nas grišne prolivena, — klanjajmo se od srca.

2. Klanjajmo se sad njemu, — Bogu sakrivenomu — Isusu raspetomu, — da otplati naše duge, — i okripi grišne sluge — molimo ga od srca.

4. (a)

1. **Potop suza** tad prolivam, — kad stanem promišljati — velikoću, Majko Božja, — sedam tvojih žalosti, koji kao mači britki — srce izraniše ti.

2. Prvi mač i prvu žalost, — Divo, tad si ćutila, — kad si starca Simeona proročanstvo primila, — iz kojeg si smrt i muku — sinka tvog razumila.

3. Drugi te je mač ranio, - druga žalost vriđala, kad si Sinom u Egipat, — Majko, bižat morala, — da bi ga od Irudove — osvete sačuvala.

4. Treći mač i treća žalost — srce ti probijaše, — kada sina svog u crkvi izgubila bijaše — gdi on med naučitelji — tri dni učeć siđaše.

5. Srce ti je četvrti mač, — Divo, onda probio, — kad je na smrt osuđeni — Isus križ svoj nosio, — i s tobom se rascviljenom — Majkom svojom susrio.

5. (*a*)

1. **Počima se strašna muka,** koju trpi Isus Bog; — a ne rad drugog uzroka neg za grihe puka svog. — Daj nebeski, sveti Oče, da nam srce proplače.

2. Naš Spasitelj mučen biše od nemilih žudija, — koji njega pogrdiše, kako piše Matija. — Daj nebeski itd.

3. Uhvatiše najpre njega, Oca Boga molećeg, — oblivena znojem svega, na kolinih klečećeg. — Daj nebeski itd.

4. Povedoše najpre k Ani, zatim Kajfi Isusa; — da ga jedan, pak i drugi, od zakona iskuša. — Daj nebeski itd.

5. Vođen biše i k Pilatu, a od njega k Irudu; — metnut biše u strahotu, i stajaše na sudu. — Daj nebeski itd.

6. (*a*)

1. **Rascviljena Majka staše** — pokraj križa ter plakaše, — kad Sin propet visaše.

2. Koju dušu ucviljenu — vele mnogo žalošćenu — skrozi gorki mač prođe.

3. O koliko žalošćena — biše ona priblažena, — Majka sina jedinog.

4. Kak' tužaše i plakaše, — i drhtaše kad gledaše — muke sina pridragog.

5. Koji čovik neb' plakao, — kad bi Majku tu gledao — u tolikoj bolesti.

7. (f)

1. **Isukrste, ljubav tvoju** — ko ć' iskazat? ah, za moju — hoti dušu ti umriti, da otkupiš nju od smrti. — *Isukrste moj propeti, — daj mi za križ tvoj prisveti — da gorko, da gorko — da ja gorko zaplačem — i sve grihe oplačem.*

2. Gledaj, moja dušo, muke — od krvničke ljute ruke. — Muke, grišna dušo, za te — i za sav svit mu zadate. — Isukrste itd.

3. Evo gledaj izranjena, — na križ s čavli pribijena, — razadrta i krvava, — nema uda u njem zdrava. — Isukrste itd.

4. Ali ko je uzrok tomu, — da na drvu pogrdnomu, — da u moru gorke boli, — mrtav glavu prignu doli? — Isukrste itd.

5. Želiš, dušo, uzrok znati — zašto ovo Isus pati? — Uzrok jesu tvoji grisi, — da na križu propet visi. — Isukrste itd.

8. (g)

1. **Svaka duša,** koja hoće Krista pravo ljubiti, — koja neće svoje sreće u nebu izgubiti, — nek pogleda te pokuša, što sve trpi Njegva duša, — nek razmisli boli Mu!

2. Gorku čašu teških muka htjede za nas popiti, — biče, trnje, ruglo i smrt, sve u žrtvu stopiti! — Oj, protrni nad tim djelom, — dušom se obrati cijelom — k Spasitelju svojemu!

9. (*d*)

1. **O, Isuse, daj mi suze** — muku tvoju da plačem. — Ti si, slatki o Isuse, — rad sirote moje duše — dok na svitu jesi bio — mnoge tuge pritrpio. — O Isuse, daj mi suze, — muku tvoju da plačem.

2. O Isuse, daj mi i t. d. — Kad si došo iz nebesa — činio si svud čudesa — milostivo učeć puke — svete dajuć njim nauke. — O Isuse, i t d.

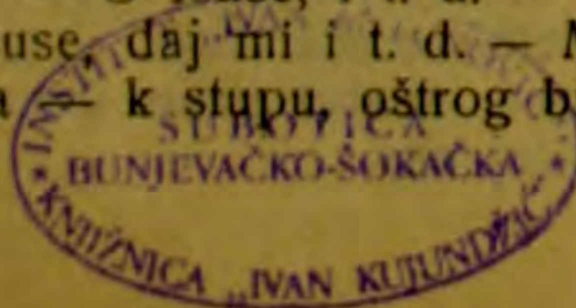
3. O Isuse, daj mi i t. d. Ozdravljo si bolesnike — i pomago nemoćnike. — Mrtve jesi uskrisivo — i sotone istiravo. — O Isuse, i t. d.

4. O Isuse, daj mi i t d. — Za rečene sve dobrote — muke gorke i strahote — žudije su te pridali, — jer ti nisu virovali. O Isuse, i t. d.

5. O Isuse, daj mi i t. d. — Na molitvi ti kad biše — u vrtu te uhvatiše, — i vodiše poglavicam — udarajuć sve palicam. — O Isuse, i t. d.

6. O Isuse, daj mi i t. d. — Ah, kako je tužno bilo, — kad prid Anom ti nemilo — primi na tvom krotkom licu — od Malkuša zaušnicu. — O Isuse, i t. d.

7. O Isuse, daj mi i t. d. — Muka tvoga privezanja — k stupu, oštrog bičevanja —

teb' u ovoj gorkoj boli — krvcu čini prolit doli. — O Isuse, i t. d.

8. O Isuse, daj mi i t. d. — Krotko tvoje prostiranje — i na križu rastezanje — srce moje skroz probija, — jer uzrokom ja tog bijah. — O Isuse, i t. d.

9, O Isuse, daj mi i t. d. — Najgorčije biše muke — od krvničke ljute ruke, — kada tilo izmučeno — bi na križu uzvišeno. — O Isuse, i t. d.

10. (*j*)

1. **Isus mudrost oče a,** istina božanska, — Bog čovik je uhvaćen, zorom bilog danka.

2. Učenici poznani tad ga zapustiše, — žudije pak zgrabiše, prodaše, mučiše.

3. U prvi sat k Pilatu, bi Isus doveđen, od bezdušnih svidoka krivično optužen.

4. Šakami ga pljuskaju, ruke čvrsto vežu, — lice Božje pljuvaju, oči ružno stežu.

5. Propni! Propni! Okolo tri sata svi viču, — i za ruglo crvenu daju mu odiću.

11. (*a*)

Na pristup: **Tužnim srcem dolazimo** — k tvojem križu ovaj čas, — drugdi mira ne imamo, — Isuse, pomiluj nas.

2. Dragocina muka tvoja — podaje grišniku spas, — hrabri i nas u nevoljah, — Isuse, pomiluj nas.

Na virovanje: Spasila nas tvoja muka — od griha, virujemo; — tako uči tvoja Crkva — u njoj umrit želimo.

Na prikazanje: (Koja pisma korizmena.)

Na svet: „Svet, svet, svet Bog“, nebo poji. — Dignimo i mi naš glas, — molimo rad muka tvojih, — Isuse, pomiluj nas.

Rožarska Krunica

Radosna krunica:

Na tri manja zrnca:

Koji neka nam umnoži viru.
„ „ „ učvrsti ufanje.
„ „ „ usavrši ljubav.

Na desetine:

1. Isus, kojega si, blažena Divice, po Duhu Svetom začela.
2. Isus, kojega si, blažena Divice, Elizabetu pohodeći u utrobi nosila.
3. Isus, kojega si, blažena Divice, u divičanstvu rodila.
4. Isus, kojega si, blažena Divice, u crkvi prikazala.
5. Isus, kojega si, blažena Divice, u crkvi našla.

Žalosna krunica

Na tri manja zrna:

Koji neka nam prosvitli razum.
„ „ „ ojači pamćenje.
„ „ „ usavrši volju.

Na desetine:

6. Isus, koji se za nas krvlju znojio.
7. Isus, koji je za nas bičevan bio.
8. Isus, koji je za nas trnjem okrunjen bio.
9. Isus, koji je za nas teški križ nosio.
10. Isus, koji je za nas na križ propet bio.

Slavna krunica

Na tri manja zrna:

Koji neka nam upravlja misli.
" " " ravna riči.
" " " vodi dila.

Na desetine:

11. Isus, koji je uskrsnuo od mrtvih.
12. Isus, koji je uzišao na nebesa.
13. Isus, koji nam je Duha Svetog poslao.
14. Isus, koji te blažena Divice u nebo uzneo.
15. Isus, koji te blažena Divice u nebu okrunio.

(*as*)

Zdravo, Kraljice, nebeska, — zdravo Gospo anđeoska. — Zdravo koren, zdravo vrata, — s kojih nam je svitlost data. Raduj se, Divice slavna, — koja si nad svima krasna. — Zdravo priuresna toli, — i za nas se Boga moli.

12.

Uskrsnulom Isusu

Isuse moj, radujem se što si slavno uskrsnuo, te što si svoje prisveto i izmrcvareno tilo zaodio neumrlom slavom i veličanstvom. Bože, duše moje daj da i ja s tobom duhovno uskrsnem, od smrti da pridem na život, iz tmine na svitlost, sa grišna življenja na pokornički život.

Daj da danomice napridujem u svakoj kriposti dok do tebe dođem, Otkupitelju moj, dok se s tobom združi duša moja u onoj slavi, koju si mi svojom mukom, svojom smrti i uskrsnućem zaslužio gdi ću te do vika blagoslivati i uživati. Amen.

(Tri Slava Ocu.)

13. *(a)*

1. **Radosni dan nam svanuo,** — jer je Isus uskrsnuo: — rado se veselmo, — radosno pivajmo. — Alle—Alleluja.

2. Tri Marije rano iđu, — i kad one grobu priđu, — našle su, vidle su — anđela bijela. — Alle—Alleluja.

3. U Galileju iđite, — pristrašene žene svete: — „Surreksit non est hik“ — uskrsnu nije tu. — Alle—Alleluja.

4. Kad Isusa tu nađoše, — od njeg ove riči čuše: — „Paks vobis, ego sum“. — Mir vama, ja jesam. — Alle—Alleluja.

USKRSNE PISME

14. (a)

Veseli se, o Marijo.
Koja tužna jesi bila,
Jer koga si ti nosila,
Čistim mlikom odgojila,
Sin tvoj dragi, Isus slavni,
Jest doista usto nami,
Silu smrti on pridobi,
Sužnje pakla oslobodi.
Uskrsnuo je Sin Boga,
Za spasenje puka svoga,
Da bi i mi uskrsnuli,
I u nebo s njim dospili.
Isukrste kralju vičnji,
Daj u nebo nam unići,
Kada i mi uskrsnemo,
Daj da k tebi svi dođemo.
Moli Majko za nas Boga,
Jedinoga Sinka tvoga,
Da nam grihe on oprosti,
Milost svoju svim dopusti.
U tom uskrsnom veselju,
Mi svi Bogu dajmo hvalu,
Slava budi Ocu, Bogu,
Slavu sinu dajmo mnogu,
Slava i Duhu Svetomu,
Trojstvu, Bogu jedinomu.

Alleluja!

15.

Uskrsnu Isus prislavni,
Da se čovik razveseli:
Smrt svoju gorku podnese,
Za nas nevoljne grišnike.
Žene grobu otidoše,
Od pomasti dar nosiše.
Svitlost vidiše anđela,
Radost navišćujućega,
Koji njima odgovori:
O vi žene pristrašite,
U Galileju iđite,
Učenikom to kažite.
Ukaza se prvo Maici,
Pak žalosnoj Magdaleni,
Zatim Petru i ostalim
Apostolom svimkolikim.
Veseli se sad Divica,
Anđeoska cesarica.
Videć Sina uskršena,
Malo prije umorena.
Veseli se Magdalena,
Jerbo vidi Gospodina.
Veseli se sveti Petar,
Jer uskrsnu njegov Meštar.
Vesele se apostoli,
Dobre glase kad su čuli.

(a) Alleluja, hvaljen budi, Gospodine!

Vesele se učenici,
Isusovi naslidnici.
Sad se i mi veselimo
I Isusa proslavimo.
Na dan ovaj od veselja
Vesele se sva stvorenja.
Nek se hvali sveto Trojstvo,
Otac, Sin, Duh, jedno bivstvo.

Alleluja, hvaljen budi, Gospodine!

16. *(g)*

1. **Veliko je sad veselje** duše kršćanske, jer nadvlada naš Spasitelj sve protivnike.
On uskrsnu kako reče veselimo se — Alleluja! Alleluja! i radujmo se.

2. Kako David Golijata Filišćanskoga, — tako Isus Lucifera svlada kletoga.

3. Kako Jona iz utrobe morske živine, — on iziđe treći danak iz sve dubljine.

4. On je umro, da uskrsne u većoj slavi, — i u limbu svete oce da ne ostavi.

5. Bi veselje majci Evi, ocu Adamu — i svim drugim svetim ocem, ocu Abramu.

6. O! koliko bi veselje svima u limbu, — svim na zemlji i anđelom svima na nebu.

7. Hvala tebi, o Isuse Otkupitelju! — O vojvodo našeg boja i Spasitelju.

17. (c)

Kraljice neba raduj se. Aleluja. Jer kog si dostojna bila nositi. Aleluja. Uskrsnu kako je rekao, Aleluja. Moli za nas Boga Aleluja, Aleluja.

Na Spasovo ili Uzašašće Gospodinovo

Pridragi moj Spasitelju, koji si na današnji dan ostavio ovu suznu dolinu i uzašao na nebo da zauzmeš ono gospodstvo koje si imao u Oca od vika, zahvaljujem ti od srca što si nam otvorio vrata nebeska i pripravio neizmirnih radosti.

Hvala ti i slava, Isuse moj, što si nam pridragom krvlju svojom pribavio raj gdi nema suza, nego vični blaženi život komu neće biti kraja.

Kao apostoli na Maslinskoj gori i ja danas tužna srca gledam za tobom što ostajem da putujem ovom suznom dolinom. Gospodine, čuvaj me na stazi spasenja i ne daj svojoj ovčici da zabludi. Kao što su pri tvojem uzašašću bili uza te anđeli, tako daj i meni da me sveti moj anđeo čuvar vodi u nebesku domovinu da zavridim dospiti u kraljevstvo koje si nam po ljubavi svojoj i milosrđu pripravio od postanka svita. Amen.

(g) **SPASOVSKE PISME**

1. **Kada vrime slavno dođe** — Isus k Ocu da već pođe, — na nebesa slavna gori — gdi su svetih četa kori.

2. Oči svete k nebu diže, — učenike zovnu bliže: — Ocu najpre uzdisaše — i ovako govoraše:

3. Dođe vrime, da se slavi — i tvoj dragi Sin proslavi, — u očinstvu svomu gori, — u nebeskih slavnih dvorih.

4. Da od tebe ja izađoh, — i s nebesa doli sađoh: — da po gorkoj smrti mojoj, — zadovoljim pravdi tvojoj.

5. I sad molim tebe opet, — koj' sam za grih svita propet, — krvcu moju čini rodnu — i svim virnim uvik plodnu.

13. *(a)*

Isus na nebo uzide,
na pristolje svoje side.
Kad apostoli gledaše
anđeli njima rekoše:
Ljudi čemu se čudite,
čudeć u nebo gledate?
Isus kako sad otiđe,
tako opet na sud prić će,
Oslobodiv nas sužanjstva,
dade nam dio blaženstva,

} Alleluja, hvaljen budi, Gospodine!

I svima nam put otvori,
kada tilom ode gori.
Sad se dakle svi radujte,
ljudi ravne Galileje!
Zato se i mi radujmo
i hvalu Bogu pivajmo.
Slava prisvetomu Trojstvu,
Isusu, kralju vičnjemu.

Alleluja, hvaljen budi, Gospodine!

Molitva Duhu svetom

Od sv. Augustina — osobito za Duhove.

O ljubavi božanskoga bića, sveta zajednice svemožnoga Oca i priblaženoga Sina, svemožna pomoći! Duše sveti, pridobri utišitelju žalosnih! Izlij se svojom jakom silom u dno srca moga, pribivaj u njemu, i razveseli sve tamne kuteve te zapuštene kuće trakom svojega sjajnoga svitla; pohodi me i oplodi obilnom rosom svojih milosti tvrdu zemlju duše moje, koja odavna već skroz suha gine i vene. Rani sulicom svoje ljubavi moju nutrinu; užezi i pronikni spasonosnim plamom moj duh, rasvitli me ognjem sv. revnosti i sažezi sve što je nečisto, a drži se toli čvrsto i duše mi i tila. Napoji me rikom svojih slasti, da ne pođem više za otrovnom slašću ovoga svita. Sudi mi, Gospodine, i

odvoji me od naroda nesvetoga ; uči me vršiti volju tvoju, jer si ti Bog moj! Ja virujem, da ti svakoga, u kom ti stanuješ činiš stanom Oca i Sina. Blago onomu, koji te za gosta primi po posvećujućoj milosti, jer će se po tebi u njemu nastaniti i Otac i Sin. Dođi dakle, dođi pridobri utišitelju žalosne duše, štitniče i pomoćniče u srići i nesrići. Dođi, ti štite slabima, ti pomoćniče propalima! Dođi, učitelju poniznih, uništitelju oholih! Dođi, priljubezni Oče sirota, okripitelju bolesnih, svim umirućim jedini spase! Dođi, Duše Sveti, pa mi se smiluj, prinačini me po volji tvojoj, te se dostoj k meni doći, da moja sniženost tvojoj veličini, moja slaboća tvojoj jakosti prema punini tvoga milosrđa omili po Isusu Kristu, mojem Spasitelju, koji s Ocem u tvojem jedinstvu živi i kraljuje u vike vikova. Amen.

Molitva Duhu Svetom za sedam darova

Gospodine Bože, Duše Sveti, koji si u sakramentu krizmanja sa svojih sedam darova na me sišao, molim te, da bi mi srce obasuo iznovice puninom tvojih milosti, nadahni me nebeskim tvojim darovima, užezi u meni oganj božanske tvoje

ljubavi, koji si nekoć u obliku vatrenih jezika došao na apoštole i virnike.

Dođi, Duše Sveti, duše mudrosti, poduči me i ohrabri, da prije svega u svemu i svagdi najpre kraljevstvo Božije i njegove istine tražim, te se tvrdom virom ufam u Boga, da će mi i drugo, što mi je od potribe, dati.

Dođi, Duše Sveti, duše razuma, nadahni me i okripi, da dobro shvatim u kako malo imam ciniti sve što je ljudsko, zemaljsko i vrimenito, i kako veliko imam ciniti sve što je božansko, nebesko i vičito.

Dođi, Duše Sveti, duše dobra savita, nadahni me i okripi, da svaki svoj posao tako obavim, da sve prigode grišne obađem i u ljubavi prid Bogom i ljudima rastem.

Dođi, Duše Sveti, duše jakosti, nadahni me i okripi, da u cilom svojem viku do poslidnjeg daha stalan ostanem u dobru, te odlučno odbijem sve zaprike, koje mi na putu istini stoje.

Dođi, Duše Sveti, duše znanja, nadahni me i okripi, da stope svetih naslidujem i da put ka kršćanskoj savršenosti upoznam te ju sebi za kripost steknem.

Dođi, Duše Sveti, duše nabožnosti, nadahni me i okripi, da ljubećim srcem stu-

pim k Bogu i njegovim svecima, osobito pak prisvetom Srcu Isusovu i priblaženoj divi Majci Mariji, te da mi srce i duša tamo teži, gdi me pravo blaženstvo čeka.

Dođi, Duše Sveti, duše svetoga straha, nadahni me i okripi, da u svemu životu gdigod bio, štogod radio, svagdi i u svačem Božijoj se volji podvrgnem, i spominjući se njegove božanske prisutnosti, sve što mu je protivno, oprezno obađem, a što mu na volju, svesrdno i radosno učinim.

DUHOVSKE PISME

19. (*g*)

1. **Dođi Duše prisveti,** — pamet našu prosvitli — zrakom višnje svitlosti.

2. Oče ubogih hodi! — Rajsko sunce ishodi! — Darovniče žuđeni!

3. Tišitelju primili! — Pomoćniče u sili! — Slatka naša naslado!

4. Pokoju utrudenih! — Rashlado upaljenih! — Tišitelju žalosnih!

5. Svitlosti priblažena, — puni srca nutarnja — svojih pravovirnika.

6. Sve j' brez tebe u tmini, — nitko nije nevini — brez tvoje Božje pomoći.

7. Kaljavo sve odnosi, — što je suho donosi, — liči što je ranjeno.

8. Prigni, što je drveno, — ogrij, što je studeno, — sve, što manjka, naknadi.

9. Virnim svojim dopusti — sedam dara milosti, — što se u te ufaju.

10. Nama daj po kriposti, — postić ne umrlosti — vikovite radosti.

20. (d)

1. **Dođi, dođi, Duše Sveti,** — prosvitli nam ti pameti. — Digni od nas naše tmine, — ukaži nam put istine. — Dođi, Duše, i svituj nas.

2. Zuk je velik tad izišo, — kad si na svit s neba sišo. — Tad znamenja svi rumena — ugledaše tvog plamena. — Dođi, Duše, i svituj nas.

3. Kripost tvoja još iziđe, — vrhu kojih ti dol siđe — s različitih jer jezici — govorahu u prodici. — Dođi, Duše, i svituj nas.

4. Udili nam dio tvoga, — duha svetog i bistroga, — kripi u nas virovanje, — gani ljubav i ufanje. — Dođi, Duše, i svituj nas.

21. (f)

1. **Ime štujem Trojstva prisvetoga** — od sve duše i sveg srca svoga; — jerbo sve što imam, ja od njega primam.

Budi vazda hvaljeno! — Trojstvo sveto slavljeno!

2. Svemogućstvo Oca nebeskoga — jest početak stvorenja svakoga, — sav svit izgovara, da on sva postvara. — Budi itd.

3. Bog Sin s neba siđe od ljubavi, — da svit ovaj naukom popravi; — njemu hvala budi, vazda od svih ljudi. — Budi i t. d.

4. Bog Duh Sveti sve nas prosvitljuje, — i slabosti naše pokripljuje, — bogat u darovih, milost nam da ovi. — Budi itd.

5. U jednome bivstvu pravoga Boga, — tri su sopstva Trojstva prisvetoga, — digni od nas, Bože, sve što udit može. — Budi itd.

6. Daj prisveto Trojstvo duši mojoj. — da po volji vazda hodi tvojoj; — dokle život prođe pak u nebo dođe. — Budi itd.

ŠTAMPARIJA »GLOBUS« SUBOTICA

»GLOBUS«
SUBOTICA